

Svanuo je dugo očekivani vikend alpinističkog ispita...

Danima smo se nešto nalazili vježbati i komentirati sisteme i sve ostale radnje, do unedogled razglabali šta bi moglo bit u ispitu, gnjavili asistente ne bi li nam prošvercali kakvu polulegalnu informaciju, jedan drugoga trali, tražili i nudili pomoć, petljali i gubili zamke, gurtne, karabinere, izazivali nered po kući izrađujući po ogradama sidrišta i vješajući u penjačke pojaseve supruge, majke, bake, cigle i blokove, gajbe od pive, drvene balvane, braću i sestre da pate kao „pali penjači“, granatirajući ih tonama za njih beskorisnih informacija, slušali njihovo grintanje zašto ih opet maltretiramo i zašto bi se itko normalan bavio tim alpinizmom i zašto pobogu baš njih moramo po cilo popodne potezat i spuštati, daj sidi, daj digni se....

I onda je počela naša kalvarija u četvrtak navečer u prostorijama HPD-a Mosor, di su nas smistili u predavaonici i dali nam olovke i ispite. Nakon dva sata pisanja ispita smo svi malo pomalo pozavršavali i predali ispite, a onda u opuštenoj atmosferi proslavili rođendan našeg zmaja, asistenta Jurice. Podružili smo se, dogovorili za lokaciju i vrijeme praktičnog dijela ispita u subotu i pomalo razišli...

Subota je svanula kao da uopće nije ni bilo petka. Nismo se ni snašli, a već smo bili na Malačkoj u društvu Gorana Gabrića, Bocka i cile svite ispitivača i nas školaraca, pa se svi u dogovorenu uru uputili na obližnji Orljak na finale ispita – praktičnu demonstraciju usvojenih znanja i vještina. Kod Bocka smo radili sidrišta, kod Ante se prevezivali i vezali čvorove, kod Sanje prusicirali, kod Josipa absajlali, kod Ane i Gorana radili sisteme podizanja i spuštanja palog penjača, dok nas je cijelo vrijeme Jurica pratio šta radimo i usmeno ispitivao.

zastojima i

Na početku leta smo se spet odpravili na Hribovce, kjer smo se spet srečali s prijatelji in se svačili na jučer, a

